

Dosarul nr. 2ra-1734/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău – V. Gîrleanu

Instanța de apel: CA Chișinău – L. Bulgac, L. Popova, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Castrașan,
în cauza civilă la acțiunea lui Nicolae Castrașan împotriva Agenției Rezerve
Materiale, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea
ordinului de concediere din serviciu, restabilirea în funcția deținută, încasarea
salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 27 aprilie 2017, prin
care s-a admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, s-a casat hotărârea
Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din data de 28 octombrie 2016, cu emiterea unei
hotărâri noi privind respingerea acțiunii, s-a respins recursul declarat de către Agenția
Rezerve Materiale împotriva încheierii Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din data
de 23 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Nicolae Castrașan la data de 30 iunie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Inspectoratul
de Stat al Muncii, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 76-p din 03 mai 2016
privind încetarea raporturilor de muncă, restabilirea în funcția de conducător al
Combinatului „Liman”, încasarea de la Agenția Rezerve Materiale a salariului mediu
lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă începând cu
data de 03 mai 2016 până la data de executării hotărârii judecătorești, repararea
prejudiciului moral în mărime de 10 salarii medii lunare și încasarea cheltuielilor de
judecată (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza ordinului nr. 20 din 17
aprilie 2015 și a contractului individual de muncă nr. 4 din 17 aprilie 2015 a fost
angajat în funcție de conducător al Combinatului „Liman” pe perioada determinată,
pe perioada aflării în concediu medical al lui Nicolae Cornegruță.

La data de 25 iulie 2015 Nicolae Cornegruță a revenit la serviciu, iar
angajatorul nu a încetat raporturile de muncă cu reclamantul, fiind încălcate
prevederile legislației muncii. Prin urmare raporturile de muncă cu reclamantul
continuau, acesta activând în aceeași funcție începând cu data de 25 iulie 2015 până la

data de 03 mai 2016, fără a încheia un acord suplimentar la contractul individual de muncă.

Prin ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 76-p din 03 mai 2016 s-au încetat raporturilor de muncă cu Nicolae Castrașan, în legătură cu revenirea la serviciu a lui Nicolae Cornegruță. Totodată a fost întocmit actul, prin care se confirmă că Nicolae Castrașan a refuzat să facă cunoștință sub semnătură cu ordinul de concediere, fapt care contravine realității, ori acesta potrivit certificatului medical seria 01 nr. 2161887 începând cu data de 03 mai 2016 se afla în concediu medical.

În apărarea dreptului său reclamantul la data de 13 iunie 2016 s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii, iar prin răspunsul nr. C-622 /16 din 14 iunie 2016 în urma controlului efectuat la Agenția Rezerve Materiale s-a stabilit că la angajare contrar legislației muncii lui Nicolae Castrașan angajat pe perioadă determinată s-a stabilit perioada de probă de 6 luni.

De asemenea, Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat, că în cazul în care angajatorul nu a încetat raporturile de muncă cu reclamantul, la data de 25 iulie 2015 la revenirea la serviciu a lui Nicolae Cornegruță și după emiterea ordinului cu privire la încetarea raporturilor de muncă din 03 mai 2016 angajatorul i-a achitat indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă, durata contractului individual de muncă încheiat între Nicolae Castrașan și Agenția Rezerve Materiale se consideră încheiat pe o durată nedeterminată. În urma controlului Agenția Rezerve Materiale a primit prescripție cu indicația de a înlătura în termenul stabilit încălcările depistate.

Agenția Rezerve Materiale prin scrisoarea nr. 0117-395 din 16 iunie 2016 adresată conducătorului Combinatului „Liman” atenționează asupra respectării ordinului nr. 76-p din 03 mai 2016. Iar prin ordinul nr. 41 din 17 iunie 2016 s-a interzis reclamantului accesul pe teritoriul Combinatului „Liman”.

În opinia reclamantului este îndreptățit să solicite anularea ordinului nr. 76-p din 03 mai 2016, fiind emis de către angajator cu încălcarea prevederilor legislației muncii, cu încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 28 octombrie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de către Nicolae Castrașan, s-a anulat ordinul nr. 76-p din 03 mai 2016 emis de Agenția Rezerve Materiale, s-a restabilit Nicolae Castrașan în funcția de conducător al Combinatului „Liman” începând cu data de 03 mai 2016, s-a încasat de la Agenția Rezerve Materiale în beneficiul lui Nicolae Castrașan salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 03 mai 2016 până la data de 28 octombrie 2016, s-a încasat de la Agenția Rezerve Materiale în beneficiul lui Nicolae Castrașan prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar (f.d. 103, 118-124).

Prin încheierea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 23 noiembrie 2016 s-a respins cererea Agenției Rezerve Materiale privind amânarea executării hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 28 octombrie 2016 în partea restabilirii la serviciu a lui Nicolae Castrașan (f.d. 113-115).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 27 aprilie 2017 a admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, a casat hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 28 octombrie 2016, a emis o hotărâre nouă privind respingerea

acțiunii ca fiind neîntemeiată, a respins recursul declarat de către Agenția Rezerve Materiale împotriva încheierii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din data de 23 noiembrie 2016 ca fiind neîntemeiat (f.d. 175,176- 183).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 17 iulie 2017 Nicolae Castrașan a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din data de 28 octombrie 2016 (f.d. 185-190).

În motivarea recursului recurentul Nicolae Castrașan a indicat, că instanța de apel a apreciat eronat probele raportate la circumstanțele pricinii, aplicând eronat normele de drept material, a încălcat dreptul la un proces echitabil a altor participanți la proces prin necitarea lor.

La data de 19 septembrie 2017 Agenția Rezerve Materiale a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 196-198).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 aprilie 2017, expedită în adresa participanților la proces la data de 24 mai 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, depus de către Nicolae Castrașan la data de 17 iulie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Nicolae Castrașan este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Nicolae Castrașan asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolae Castrașan inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Nicolae Castrașan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas